

lig fremsat Anmodning. Forslaget forkastedes. — Lovforslaget vedtoges ved 3. Behandling enstemmig med 64 St. Om Landstingsudvalgets Beretning se nedenfor pag. 49.

C. F. t. Lov om Valgmenigheder.

I de Forslaget ledsagende Bemærkninger anføres, at Forslaget egentlig kun paa eet Hovedpunkt afviger fra Lov om Valgmenigheder af 15. Maj 1868 og Lov om Forandring i denne Lov af 7. Juni 1873, forsaavidt som Forslaget nemlig gaar ud paa under visse Omstændigheder at *ophæve Nødvendigheden for en Valgmenighed af at have forskaffet sig sin egen Kirkebygning eller Bedesal*. Naar Ministeriet ikke har indskrænket sig til at foreslaa denne Bestemmelse givet i Form af en Tillægslov til de gældende Love, har dette tildels sin Grund i en Betragtning, der ogsaa fremhæves i Motiverne til det foregaaende Lovforslag med Hensyn til, at dette i sig helt havde optaget Loven af 25. Marts 1872 — at det ikke er hensigtsmæssigt at have Regler, vedrørende et Forhold, som Lægsmænd bør have let Adgang til at sætte sig ind i, spredte i forskellige Love, men man har tillige anset det for rigtigt i Lovforslaget at samle saa vidt muligt „alle de organisatoriske Regler, der skulle gælde om Valgmenigheder, og som ordne deres Stilling indenfor Folkekirken“.

Hovedbestemmelsen om Oprettelsen af Valgmenigheder findes i Forslagets § 1, der er saalydende: „Naar et Antal af mindst 20 Familiefædre, Enker eller andre Personer med egen Husstand, der alle høre til Folkekirken, ønsker at udtræde af den eller de Sognemenigheder, hvortil de høre, for i Forbindelse med en Person, der opfylder de lovbestemte Betingelser for at kunne være Præst i Folkekirken, at danne en særlig Menighed indenfor Folkekirken, skulle de paa de i denne Lov indeholdte Vilkaar have Adgang til at faa denne Valgmenighed anerkendt som Led af Folkekirken og det af dem foretagne Valg af Præst stadfæstet af Kongen.“ Medens Antallet af Menighedsmedlemmer, der skal til, for at en Valgmenighed overhovedet skal kunne kræves dannet, og de personlige Betingelser, som kræves opfyldte af dem, ere de samme som efter Loven af 1873, er Formuleringen og Opstillingen af Reglen en anden, idet man har ønsket at lægge Vægt paa, „at Menighedens *Dannelse* efter Medlemmernes og den af dem valgte Præsts eget Initiativ sker *indenfor Folkekirken*.“ — I Forslagets Regler om, hvad Ansøgningen om Valgmenighedens Dannelse skal indeholde, findes det ovenfor nævnte Hovedpunkt, i hvilket Forslaget afviger fra de gældende Love, idet: